

Angela Merkel német szövetségi kancellár beszéde a Páneurópai Piknik 20. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen, 2009. augusztus 19-én, Sopronpusztán

Mélyen tisztelt Köztársasági Elnök Úr,
mélyen tisztelt Miniszter Úr,
Polgármester Úr,
Magas Úr,
Kaiser Úr,
Hölgyeim és Uraim!

Nagyon örülök annak, hogy a Páneurópai Piknik 20. évfordulója alkalmából a mai napon itt lehetek Sopron város közelében, ezen a történelmi helyszínen, és valamennyi német nevében szeretnék köszönetet mondani Magyarországnak. A jó ötletek – és a Páneurópai Piknik ötlete egészen szokatlan gondolat volt – nagymértékben hozzájárulhatnak a történelemhez. Ezt igazolta a Piknik is.

A soproni és debreceni szervezők és sokan mások, az akkori magyar reformerek Német miniszterelnök és Pozsgay államminiszter környezetében, aki aztán Habsburg Ottóval a másik oldalon vállalta a Piknik védnökségét, a szabadságba vezető kaput, ahogy azt az előbb Ön is mondta, két rab nép számára egy kicsit – és visszafordíthatatlan módon – megnyitotta.

A határkapu megnyitásának óráit – nagyon örülök annak, hogy nemsokára találkozhatok az események akkori tanúival; - senki nem tudta akkor igazán, miként telnek majd el ezek az órák – kihasználták azok az NDK-polgárok, akik a környékbeli területeken kempingeztek. Ők, majdnem 700 emberről van szó, kihasználták azt a rövid időt, hogy a szabadságba induljanak. Magyarország úgymond szárnyakat adott a volt NDK-ból származó németek szabadságvágyának. - Az akkori Magyarországon egyébként is az egykori NDK-s polgárok szempontjából sok minden közelebb volt a Nyugathoz, mint náluk. A határkapu rövid időre történő megnyitása alapvetően megpecsételte a visszafordíthatatlanságot. Ezt a határkaput már soha többé nem lehetett bezárni. Csupán csak néhány hónapig tartott még, amíg a hidegháború összes fala leomlott.

Szeretném azoknak megköszönni a bátorságukat, akik Magyarországon és az osztrák oldalon szervezték a Pikniket, vigyáztak rá. Szeretném köszönetemet azoknak a volt NDK-s polgároknak is kifejezni, akik kihasználták a kínálkozó lehetőséget és az NDK vezetése számára közvetlenül dokumentálták szabadságvágyukat.

A történelmet úgy írják, hogy az az egyes emberek kis, bátor lépéseiből áll össze. Az, ami itt történt, egy darab történelem. A Németországi Szövetségi Köztársaság és a németországi emberek nem felejtik el, milyen nagymértékben járult hozzá Magyarország ahhoz, hogy ma valamennyien szabadságban élhetünk. Nagyon örülök annak, hogy ma már együttműködünk az Európai Unióban, amely megérdemli az „európai” nevet, valamint más szövetségi rendszerekben, és annak is örülök, hogy egyesít minket a szabadság és semmilyen diktatúra sem választ minket már el másoktól, akik szabadságban élnek.

Szívből köszönöm, kedves magyar barátaim! Szívből köszönöm, Polgármester Úr!